

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id. id.
Pagant per anys, una pesseta de rebueta

EL POBLE: CATALA

DIRECTOR-GERENT
PERE COROMINAS
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
INDEPENDENT
GARRER FORTUYN, NÚM. 2, 2ERS
TELÈFONS
Redacció, 723 - Impremta, 2,208

ANY VIII NÚM. 2.443

BARCELONA, DIMECRES 15 DE NOVEMBRE DE 1911

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

NOUS ASSORTITS

Manes-Panyos-Velluts de seda-Velluts

Tatges y abrigs pera senyora, senyor y nens

Gran varietat en Pelleteria, Genre de punt, Colxes, Mantes, Edredons y articles pera calefacció

Alta novetat en Catifes en pesa y carpetes, estores, portiers, cortinatges, tapisos, etc., etc. a preus sumament reduits

Dietari EL SIGLO pera 1912

EL MÉS COMPLET, ÚTIL Y ECONÓMIC

Un a pessetes 0'75

Conté multitud de datos interessants, plànols de teatres, receptes de cuina historietes il·lustrades

Un magnífic plànol de Barcelona y un nou y detallat mapa de Catalunya marcant especialment les carreteres y les seves distancies kilomètriques, de gran utilitat pera excursions ciclistes y automobilistes

CLASSES DE DIBUIX Dirigides per MARIANO FOIX

Plansa Reial, núm. 2, segon

INSTAL·LACIONS
COMPLETES
PERA
AIXEGAR AIGUA

MOTORS

A GAS, BENZINA, GAS
POBRE, etc. Preus econòmics y resultats garantits. Nombrusses referencies

DAVID FERRER Y O.A.

(Societat en comandita)

Corts, 586 -- BARCELONA

La victoria dels regionalistes

LES DUES TÀCTIQUES

Segons un dels seus prohoms, la Lliga Regionalista, cansada de perdre, en vista de que l'U. F. N. R. no volia aliar-se amb ella, va pactar amb la coalició de dretes, determinada a vencer als lerrouxistes.

En aquestes mateixes columnes demostrava jo que la coalició de dretes no s'havia fet contra Lerroux sinó contra l'U. F. N. R. en benefici dels lerrouxistes y dels aliats de la Lliga, sense cap benefici pera aquesta. Sostenia en el meu article que la Lliga Regionalista treuria anant sola els mateixos regidors que anant junta amb la coalició de dretes y que presentant-se en tots els districtes asseguraria uns quants llocs més als lerrouxistes. És a dir, amb la tàmica de la Lliga no més podia beneficiar-se als lerrouxistes y a la coalició de dretes.

L'elecció del diumenge ha demostrat la me de les meves afirmacions. La Els lerrouxistes han tret el copo en el districte I amb guany d'un regidor de més; han conservat la majoria en el V amb guany d'un regidor de més y han conservat la majoria del VII amb guany de dos regidors més. En canvi, sense la coalició de dretes els lerrouxistes haurien tret un regidor més en el districte VIII aont haurien tret vengada conservat una minoria y un regidor més en el IX aont haurien tret la majoria. La tàmica de la coalició de dretes ha donat tres regidors més als lerrouxistes, que en comptes de treure'n 8 n'han tret 11.

2a Els regionalistes sols haurien tret un regidor en el districte II, dos en el III, un en el IV, un o tres en el VI, y un en el IX probablement. Sense la tàmica de la coalició de dretes els regionalistes haurien tret de 6 a 8 regidors y ara no més n'han tret 6. La Lliga no ha guanyat res, sense comptar que l'allau anti-caciquista li hauria donat més vots an ella que a la coalició de dretes.

3a L'únic resultat positiu de la tàmica adoptada per la Lliga ha estat portar tres lerrouxistes més a l'Ajuntament y facilitar cinc regidors als carlins, conservadors y Defensa Social. Fora dels carlins que varen entrar en la Solidaritat, els altres sis vots són antisolidaris.

Lo que hi ha és que l'U. F. N. R., sense la tàmica de la Lliga hauria reunit més vots que cap altra candidatura y hauria aparegut com a vencedora del lerrouxisme, amb 12 regidors y 24.000 vots. (Es així lo que han volgut evitar els regionalistes? Si és així no deia d'haver-hi una raó, però cal tenir la franquesa y la noblesa de dir-la.)

L'ALLAU DE DRETES

Es difícil penetrar els movils d'un partit del qual no's forma part, en quant aquest movils se determinen per pressions que no més l'adictat sol sentir. Ara, en efecte, comprenc l'enorme pressió que l'allau de dretes devia produir en l'esperit y en la voluntat dels directors de la Lliga Regionalista. Indubtablement en aquesta ondulació que

ja la anya sofreix la política espanyola, y ara per contracop la catalana, hem comensat una depressió republicana. Més ben dit, la depressió ja va accentuar-se al març darrer y avui estem aprop de lo més pregon de la curva.

Peró es lo més probable que aquesta política de dretes no hagi donat encara tots els seus fruits. Si abans de l'octubre de l'any vinent hi ha unes altres eleccions no extranyaria que l'allau de dretes devingués més formidable encara.

La Lliga Regionalista hauria pogut recullir per ella una gran part d'aquesta forsa d'opinió. Abandonant a les seves migrades forces als conservadors, carlins y Defensa Social, aquests elements perturbadors de la política catalana no haurien ofert base propi ampla y segura pera donar camí a l'allau de dretes. D'ensí que estaven en l'impotència haurien vingut molts moviments semblants sense que poguessin aprofitar-se.

Ara aquests paràstils amb l'ajuda dels regionalistes han posat arrels, han creat interessos, tenen una intervenció visible en la vida pública. Comencen a estar en disposició de pendre la seva part en els retorns de l'opinió pública.

Heusquí un resultat que no pot ser considerat del tot satisfactori pels regionalistes, y que jo considero desgraciadíssim. L'acció dels carlins, dels conservadors y de la Defensa Social a Catalunya no podia desenvolupar-se amplament perquè's faltava la llei de consagració que no més dona el triomf a la metròpoli. Ara creixeran per tot arreu y la seva creixensa se realitzarà en perjudici de forces adictes al nacionalisme català.

III

LA POLÍTICA CATALANA A L'AJUNTAMENT

Tots ens alegrem de que la majoria lerrouxista hagi deixat de ser absoluta a l'Ajuntament. Però en això no hi té res que veure la coalició de dretes, perquè aquesta no ha restat cap vot an en Lerroux y amb els vots que ha tret de cap manera y en cap situació podia treure tretze regidors. Al contrari, gracies a la tàmica de la Lliga ha pogut en Lerroux amb 2.300 vots més que l'U. F. N. R. treure quasi 600 vots de regidors més que nosaltres. La Lliga esperansa que podia tenir en Lerroux pera augmentar el nombre dels seus electors era la nostra unió amb la Lliga, que entre altres raons, per aquesta, no hem estat disposats a acceptar.

La victoria de la coalició de dretes ha sigut causa de que no entrés a l'Ajuntament una majoria absoluta afecta a la causa de Catalunya. Per més que no crec amb el catalanisme dels carlins, el fet de la seva entrada en la Solidaritat me priva de compendres ni entre's enemichs ni entre's indiferents a la causa del nacionalisme català. Però fins comptant als carlins l'Ajuntament de Barcelona se formarà amb:

- 11 federals nacionalistes
- 10 regionalistes
- 2 carlins

Total 23 regidors que han reconegut la personalitat de Catalunya.

- 24 lerrouxistes
- 1 de la Defensa Social

Total 25 regidors contraris al nacionalisme català.

Y dos conservadors que si els considerem neutrals en temps d'escassa agitació ja faran prou.

Sense la mala obra de la coalició de dretes l'Ajuntament de Barcelona s'hauria constituït amb 17 federals nacionalistes, 12 regionalistes y 21 carlins. La majoria catalanista hauria estat absoluta.

Queda dominada y venguda la majoria lerrouxista que ja no afrontará més la dignitat de l'Ajuntament barcelonés. El nom y la fama de la victoria se l'emportaran els regionalistes perquè'l poble es massa senzill pera penetrar lo que hi ha per sota de certes aparències. Però al meu entendre, els regionalistes que han vist caure a sis dels seus candidats mentre que les dretes no més ne perdien un, que han donat als radicals amb la seva tàmica tres regidors més que les que haurien de tenir y que han impedit la formació d'un Ajuntament amb majoria absoluta afecta a la causa de Catalunya, han pagat massa cara la victoria.

PERE COROMINAS

Els Estudiants d'Enginyer

La justíssima protesta dels estudiants d'enginyer contra la disposició ministerial que facilità'l pas dels enginyers militars a enginyers industrials, creix y s'accentua ràpidament.

Avui han estat els estudiants recullint la firma dels diputats catalans pera enviar un telegrama al Govern, manifestant lo mal rebuda que ha estat aquí l'emendació disposició, que entorpeix el desenvollop d'una carrera, amb una nova competència.

Dr. Camps

Ves urinaries. Stilla, Fuseria, y 4, 1er. De 11 a 12, de 3 a 5 y de 7 a 9.

FILLS DE F. MAS SARDÀ

RAMBLA DEL CENTRE 23 - BARCELONA

Negociem els cupons Amortissables 5 per 100, venciment 15 de novembre pròxim.

De les eleccions a fóra

De SantQuintí de Mediona

A pesar dels treballs desesperats den Godó realisant tota mena de coaccions, el poble ha donat els seus sufragis a la candidatura d'U. F. N. R., fent-la triomfar per una immensa majoria.

El resultat de les eleccions ha sigut el que segueix:

Candidatura d'U. F. N. R.: Dalmáu, 235 vots; Llobet, 217; Castany, 190; Fàbregas, 151.

Tots quatre resulten elegits. Candidatura caciquista: Olivella, 78 vots; Mallafrà, 76; Pagès, 66. Se n'ha de sortir un dels dos primers, que han tingut igual nombre de vots.

En tot el poble regna gran entusiasme. Els nostres correligionaris han rebut entusiastes felicitacions.

De Sagunt

El resultat de les eleccions municipals celebrades avui, és el que segueix:

Districte primer: Don Pere Romeu, 103 vots; don Joan Solé, 103; don Anton Puig, 104.

Districte segon: Don Josep Folguera, 75 vots; don Joan Parra, 74.

No hi ha hagut luita, perquè's catllés que volien presentar candidatura la retiraren, triomfant els republicans per majories y minories.

L'orde ha sigut complet.

De Agullana

El resultat de les eleccions municipals en aquest poble ha sigut una victoria pels nacionalistes republicans, puig han sigut reelegits els nostres companys Lluís Figa y Bigas y Josep Torrent Mallol. Amb això el poble els ha demostrat l'agraïment per la bona feina que han fet a la casa de la vila, especialment en lo que's refereix a les noves escoles municipals que s'estan construint.

La victoria negra

La monarquia no pot ufanes de haver venut als republicans, perquè no era un pla de forma de govern el que's resolva, sinó de dretes contra esquerres, millor dit, de totes, absolutament totes les forces monàrquiques, clericals, reaccionaries y plutocràtiques, contra les republicanes. Y han venut les primeres. Però la seva victoria será la primera y la darrera, perquè mai més, mai més, se tornaran a produir a Espanya les circumstancies que han permès se presenten en Canalejas al poder moderador com si tornés d'un Ausertit.

Alguns municipis republicans havien caigut en descrèdit. Fins els que no són de republicans, demanen a les administracions democràtiques unes virtuts, que si guí per lo que sigui, ningú se n'extranya de que no estiguin en els partits monàrquics. Els vells municipis de les grans ciutats no estaven en poder de les forces democràtiques y ahy y anys l'immortalitat regnava en ells sense estranyesa de ningú. Però fins en els incògnits de la República existeix l'idea de que l'austreritat deu esser substancial als homes republicans y no's perdona ni una vegada an aquests lo que abans an els monàrquics se tolerava sempre. Nosaltres ens alegrem de que aquesta lliçó fos aprofitada pels republicans espanyols, perquè preferim les virtuts de Caló l'immortalitat, a les audacies de Danton, acusat de tenir butxaques massa ambicioses.

Ademés, al Govern no hi haurà un home lliberal que sacrifiqui la seva vida preterita, que estripi les seves escriptures, que somni amb glories dictatorials pera continuar en el poder com en Canalejas. L'orde de junlar carlins y demòcrates, ultramontans y anticlericals, sols podia donar a un democrata l'act de megallanista. Després den Canalejas, els conservadors exacerbaran l'esperit republicà, aquest esperit que tenia d'esser combatut pera facilitar la probabilitat de la seva tornada al poder, sense que aquesta constituït un perill pera la monarquia. Per en Maura s'ha sostingut en el poder en Canalejas; per en Canalejas, en Maura pot dir a la monarquia: «Ja ho veieu, la nació es conservadora».

Y no ha estat tan la culpabilitat den Canalejas. Són les campanyes d'aquests dies presentant als republicans com antipatriotes, les que han exaltat l'espanyolisme de les classes neutres. (El bon espanyol patriota, com ha tancat els punys davant de les apel·lacions a l'extranger pera combatre certs procediments penals? Semblava que tornaven els temps dels afrancesats, que's tenia d'anar pels carrers cridant: «¡afrancesats, an aquests que no creïssin que's codos espanyols són els més perfectes y que un doler podia florir en terra espanyola».

Es en nom de la religió, en nom de la realansa, en nom de tots els interessos y de totes les sinerues, en nom de l'orde social, fins en nom d'Espanya, s'ha anat contra els republicans. Era fàcil véncels, molt més fàcil estant com estaven desunits, a Madrid, a Valencia, a Saragossa, a Sevilla, a Bilbao. Però qui parlant en nom de tot lo que abans queda dit, la solidaritat dels interessos creats no hauria venut als republicans, si aquests haguessin fet la seva. Ont han luitat compactes han venut, com a Màlaga, com a Oviedo, com a la Coruña, com a Castella, com a Lleida.

En Canalejas no antrà a les Corts, però si hi va la seva caiguda será fatal. Passada la traicció no hi ha necessitat del traïdor. Ell ha cantat un «De profundis» als seus ideals, però oblió un real reconeixement y deixa lliure'l pas als conservadors, que portaven com a maledicció el veto dels republicans. Qui farà cas del veto d'uns venuts? En nom de què, de quina forsa l'imposaran aquests? En Canalejas pot tractar cara a cara amb en Maura. En Sagüta ja té un successor, com el tenia en Cánovas. Peits de talle, però successors...

Peró la monarquia ha perdut el dia 12 l'esperansa que oferia de la seva lliberalissació. Que ha venut? Bé, però, y què? Deu diputats hi havia no més en les Corts portuguesas el dia 21 d'octubre de 1910.

CAMPANYA PATRIÓTICA

LO DE LES NOTARIES

La comissió d'estudiants de Dret ha acordat celebrar el miting de protesta contra la centralissació de les oposicions a Notaries, diumenge vinent a la Sala Imperi. No es gens aventural dir que aquest acte obtindrà grandiosa ressonancia per les personalitats que dirigiran la paraula al poble y per la callitat y quantitat de les entitats de tota mena que hi enviaran representacions. L'entusiasme entre's nostres escolars universitaris s'ha fet més intens per l'apoi que tothom els hi ha prestat: tenen fe en la seva patriòtica campanya y no volen pas defallir fins a obtenir lo que desigen y desitja tot Catalunya.

Demà segurament podran donar la llista dels oradors que pendran part en el miting y amb ella podrà veure's l'importancia excepcional de l'acte del diumenge, que será el prebudi d'una intensa campanya popular per tot Catalunya.

Per altra part els estudiants tenen la promesa dels diputats catalans d'oposar-se a l'arrelament a la vigència del R. D. centralista tan bon punt s'obrin les Corts.

Tot això fa preveure una esplendorosa manifestació catalana, anticeutralista y d'amor al nostre Dret, del qual no són dignes acordats els notaris catalans.

La comissió d'estudiants de la Facultat de Dret de l'Universitat catalana promou de per sos companys pera portar la direcció de la campanya de protesta dels mateixos contra el malventurat R. D. de 28 de juny passat centralisant a Madrid les oposicions a Notaries, va anar ahir mail al Govern civil a entregar al senyor Portela pera que la fassí a mans del Govern una exposició que elevés an aquest en defensa del nostre Dret y en contra de la disposició del senyor Barroso.

L'exposició es un document molt notable. Els raonaments dels nostres estudiants són inconfundibles y base fermíssima de la campanya que s'han emprès y proseguirà amb més decisió. EL POBLE CATALA en va fer una coral felicitació als nostres escolars patriotes y s'honora publicant son interressantíssim treball, que diu així:

«Excmo. Sr.: El R. D. de 28 de juny pròxim passat, modificando el sistema de celebració de les oposicions a Notaries, produjo en el país manifestación contraria, que alcanzó en Cataluña gran resonancia, por la mayor vivacidad del espíritu público en nuestra región y por afectar a la entraña viva de su vida jurídica sus perniciosos efectos. La Academia de Jurisprudencia y Legislación, los Colegios de Abogados y Notarios de esta ciudad, las más importantes corporaciones y la casi totalidad de los diputados y senadores por Cataluña se hicieron eco de la opinión popular resultante, que a la menconada disposición, y en documentadas exposiciones pusieron de manifiesto los defectos de que adolece desde el punto de vista constitucional y los resultados que produciría su implantación en la vida social catalana.

No podíamos los estudiantes de Derecho de esta Universidad, permanecer indiferentes ante el R. D. de 28 de junio. Al congrearnos nuevamente después de vacaciones, para emprender el nuevo curso académico, surgió espontánea y vigorosa en nuestro corazón y en nuestro pensamiento de estudiantes y de catalanes, la voluntad de asociarnos a los votos de las Corporaciones Mayores de nuestra tierra en asunto que tan y tan vivamente nos afecta.

El R. D. de 28 de junio de este año, restableciendo el sistema de oposición directa para todas las Notarías, ante las Audiencias Territoriales, tal como establece la ley del Notariado de 21 de mayo de 1862.

Excmo. Sr. Presidente del Consejo de Ministros, Ministro de Gracia y Justicia.

Suplicamos a V. E. que se sirva derogar el R. D. de 28 de junio de este año, restableciendo el sistema de oposición directa para todas las Notarías, ante las Audiencias Territoriales, tal como establece la ley del Notariado de 21 de mayo de 1862.

Excmo. Sr. Presidente del Consejo de Ministros, Ministro de Gracia y Justicia.

Política cap a Madrid Ha marxat a Madrid el senyor Cambó, també hi ha marxat el senyor Lerroux.

E' celeberrim mossen Estebanell

Sabem, per persona que'n mereix tota la confiança, que amb motiu de la celebració d'un miting electoral de les dretes en el districte VIII, el famós mossen Estebanell feu repartir les fulles anunciant l'acte, en el vestíbul de l'Església de la Bonanova.

Com s'ha de veure tractat el temple de Déu pels seus ministres mateixos!

La cultura política

Ungim que la setmana entrant se donarà en la Lliga Regionalista dues conferencies sobre cultura política.

Es de desitjar que hi assisteixin els carlins, que en el ram de la cultura política tenen moltíssim per aprendre.

A desitio a un homenatge

La Joventut F. N. R. de «Sang Nova» ha constar per endavant la seva més entusiasta adhesió a l'homenatge an els companys Basalta y Manent, cas de verificarse.

E' Govern y les eleccions

Parlant del resultat de les dretes electes dret municipal, el governador ha dit desuats dels periodistes, que podia assegurar-se sense perill d'esser rectificat pels coneixements, que la situació Canalejas té'l poder assegurat per molt temps; més del què pugui creure's política.

Periodista pres

Ha ingressat a la Presó celular el redactor d'«El Progreso» don Llorens Pàlhas, qui ha de complir una condemna de sis mesos y un dia imposada per un tribunal militar.

Ho sentim.

CRONICA DE BARCELONA

Sessió de la Diputació

VIDA TEATRAL

ROMEA: Representació en castellà de Joventut, de l'ignasi Iglesias

Anit tingué lloc la primera representació, per la companyia Ricard Calvo, del drama humà i realista de l'ignasi Iglesias, Joventut. La traducció del senyor Junoy de la Para amb tot i esser feia amb carinyo, no arriba a conservar l'ànima de l'obra i admet alguns viciis de llenguatge ben lamentables.

Malgrat això, l'obra sempre es or, i milloir o pitjor traducció, l'obra es sempre una grossa i bella vibració humana, ont canta paraules de generositat i de fecond del primer dels nostres dramaturgs.

Els actors de la companyia Calvo digueron amb entesa i estudiada amb cura els personatges, logrant donar un conjunt armònic a l'interpretació, del qual sobresortiren el senyor Calvo, la senyoreta Velázquez i l'actor encarregat del paper de «Cebrián», el nom del qual sentim no recordar.

Y el nombros públic congregat a ROMEA acullí amb llargs aplaudiments el final de l'obra obligant a l'ignasi Iglesias a sortir triomfant en aquella escena ont tanta llor era la recollida.

TEATRE NOU. — Segueixen comptantse per plans les representacions de l'opéra de mestre Lina «Canción húngara», de la qual s'ovacionen i se repetixen diversos punts, singularment l'«Aria» «Canto a la Libertad», que cantà admirablement l'aplaudida primera tenor Consol Balle.

Agrada sobretot a l'auditori «Aria de noia», amb acompanyament del seu autor l'insigne mestre Vives.

Per impressions relatives en els assaigs, podem assegurar que passaran pel Teatre Nou tots els amants de la bona música i del bon gust.

L'empresa de dit teatre està donant els darrers assaigs a l'opéra que tant interès despertà en el públic «La casa Susana» de la qual les noves que'n tenim són de que serà representada amb variable propietat i bon gust.

Així acompanyament teatral; una obra que donarà bona a grans discussions per la seva naturalitat i originalitat i per tractar-se d'una reconeguda firma.

SORIANO. — Passat demà tindrà lloc en aquest favorat teatre l'opéra de Barcelona, de l'opéra en tres actes don Leo Fall, «La vida de les muntanyes», que ha obtingut darrerament un gran èxit en el teatre Esclava de Madrid.

L'obra serà presentada amb tot el luxe i propietat que requereix son interessant argument.

Els escenògrafs senyors Brunet i Pous estan pintant tres esplendides decoracions.

La Junta directiva de la societat d'escultors catalans en l'ús d'aquesta, posa en començament de tots els seus assaigs que aquesta societat celebrará reunió general extraordinària el dia 15 del corrent, a dos quarts de nou de la nit, en son local social, Arribau, 21, interior, para tractar assumptes importants.

El vinent diumenge, a dos quarts d'onze del matí, se celebrará al Frontó Comtal un gran aplecament deportiu, organitzat per la societat Sport Vasco, de Barcelona, començant a les quatre de la tarda.

Se completa amb la cooperació valerosa dels senyors Angulo, Revilla i Meneses, socis del Sport Vasco de Madrid, els quals lluitaran amb els campions del Sport Vasco de Barcelona.

L'entusiasme que regna entre els amants de aquest sport es extraordinari.

El distingit pintor senyor Berga Boada inaugurarà el dia 18 vinent una nodrida exposició de quadros de l'alta montanya d'Olot, al Saló Parés.

L'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya celebrará sessió avui a dos quarts de deu del vespre.

El darrer número de «La Ilustración Artística» publica nombrosos gravats de la actual guerra civil-turca, de la campanya del Marro, de la cursa de Gallion, ont ha triomfat la Hispano-Suiza, etc., i diferents retrats d'actualitat. Firmen el text la cometa de Pedro Bazan, Leblanc. Continua la novel·la «El emperador de la calle de Cassini».

—Compren els cafés «La Portorriqueña» de les hisendes San Felipe i Limon, de Puerto Rico. Són els més fins i aromàtics, Bon-mé, 3, 26 a la Rambla.

Pel dia 2 a la tarda l'Ateneu Obrer del districte III està treballant activament para estrebar amb tot el luxe que requereix, la obra «Vidomara», original del jove literat don Nereis Perbellini i amb il·lustracions musicals del mestre Subirana.

Aviat començaran els assaigs de l'obra i de la part musical, que està confiada a mestre Vihardell. Pendarà per a la representació, además del propi autor, els notables actors senyors Perbellini (E.), Sa, la Reig, Lluch i la senyoreta Codina, que representaran el paper de «Patria».

Ha sigut nomenat metge de la clínica quirúrgica que a l'Hospital Clínic de la Facultat de Medicina dirigeix el catedràtic doctor don Josep Maria Bartrina, l'exalme en tern pensament per oposició, de dita Facultat, don Santiago Mundí i Barceló.

Ha obtingut, després de brillants exercicis, la llicenciatura de farmàcia, nostre amic N. Utrillo y Morius, al qual felicitem de tot cor.

Hem rebut un exemplar de la Memoria «Estudio acerca del proyecto de ley inglés sobre el seguro nacional, inválida y cesación del trabajo», publicat per M. Ernest Bezin, que constitueix un treball interessant, que recomana per la seva claredat d'exposició i concepte.

Dimecres al matí se verificarà en el stand del Tí Nacional, un concurs d'arma curiós, en el qual s'hi pot pendre part amb revólver de qualsevol mena o pistola automática de calibre 8-35. Matricula gratis; premis, medalles i diplomes.

El pròxim concurs tindrà lloc el dia 3 a fusell mauser.

Algunes xifres de les que publicarem ahir referents a les darreres eleccions apareixen equivocades.

En el quadro número 5, el darrer dels intercalats en l'article don Corominas, apareixen en la columna dels vots radicals, els vots de les dretes i, al revés, en la columna dels vots d'aquelles, els dels radicals; les sumes estaven bé.

En l'estat del resultat per districtes apareix el senyor Tona amb 1.967 vots, essent així que deu aparèixer amb 1.957.

Y en el resultat del districte setè atribuïm majoria an els senyors Carcereny i Batalla, essent així que s'ols devien atribuir al primer.

La Diputació de Barcelona aprova les Bases de la Mancomunitat catalana.

Els diputats lerrouxistes intenten fer obstrucció al projecte, però veient que no surtirien amb la seva, promouen un formidable escàndol en virtut del qual el públic que s'han dut de la Casa del Poble es expulsat i ells se retiren amb els esvalotadors

Abans de comensar

La sessió d'avui té excepcional importància. En ella la Diputació de Barcelona ha de dir si accepta o rebutja el projecte d'Estaduts de la futura Mancomunitat catalana elaborat pels seus representants conjuntament amb els de les Diputacions de les demés províncies catalanes.

Com es sabut, l'acceptació o rebutjament del projecte d'esser en base, pugé en aquell per tractar-se d'un acte d'unió no poden introduir-hi esmenes per part de cap dels pautats.

Quina serà la sort del projecte? Està d'acomplida: la Diputació de Barcelona, com ja ho ha fet la de Lleida, ratificarà per majoria, per una immensa majoria, les bases acceptades pels seus representants en les reunions dels comissions de les quatre Diputacions catalanes.

Unicament se oposaran a l'aprovació del projecte els diputats lerrouxistes. Y si diu que l'opinió d'aquests és irredueïble, fins i tot obstruccionalista, a qual efecte van dir que tenen elaborades 87 esmenes al projecte, les quals, com es natural, no podran esser admeses ni degudament discutides, puig els demés grups de la Diputació estan decidits a complir l'advertència que feren en la darrera sessió an els lerrouxistes, de presentar una proposició de que no hi ha lloc a deliberar a les esmenes dels lerrouxistes.

Aquests, amb la seva actitud, demostraran una vegada més el seu fals amor a Catalunya i als ideals autonomistes que diuen professar. Perquè es molt còmode i senzill dir-se autonomistes i després oposar-se a que pugui comensar a esser una realitat els ideals llibertadors del nostre poble.

En una paraula: els lerrouxistes s'han acobat de treure la carrela...

Comensa la sessió

A les 4'40 comensa, presidint la sessió el senyor de la Ribera. El públic es nombrosíssim. S'aprova l'acta de la sessió anterior i se dona comença del despatx ordinari. En aquest hi figura una comunicació de la senyora Vidua de Vallés i Ribot, agraint a la Diputació els honors que tribuà al seu plorat espós.

Proposicions

Entrant en el torn de proposicions, el senyor Folguera i Durán no presenta i d'efecte queda la proposició de que la Diputació fusi constar la seva protecció i donant la derogació d'un real decret que concedí el caràcter d'enginyers industrials als queies del cos de enginyers de l'Armada pels perjudicis que s'irrogaren als estudiants.

Firmada pels senyors Folguera i Durán i Suñol, se presenta una proposició encaminada a que s'formi una sola comissió de les encarregades de les cases de Maternitat i Caritat.

El senyor Suñol fa la defensa breument i s'acorda que passi a la comissió corresponent.

Lo de Cullera

Els radicals presenten una proposició urgent, demanant que la Diputació solliciti el subministre dels emporonats de Cullera, en el cas probable de que siguin condemnats a mort.

El senyor Prat s'oposa a l'urgència de la proposició i se posa a discutir si s'accepta o no l'urgència.

El senyor Borjas defensa aquesta, dient que si no s'aprova l'urgència podria esser que si la Diputació acordava d'après demanar l'indult no hi arribés a temps.

El senyor Durán i Ventosa s'hi oposa perquè diu que encara no se sab lo que passarà a Cullera ni el fallo del tribunal. També diu que se estranya que la proposició dels radicals no la precedeixi una expressió de condol a les víctimes dels successos de Cullera.

El senyor Guerra defensa també l'urgència i apunta en les declaracions d'a Canalejas. Y acaba demanant a la majoria que accepti o relati la proposició sense el subministre de l'expedient dilatori de pagar a comissions.

El senyor Roig i Armengol defensa també l'urgència de la proposició per esser particular, diu, del sentiment de demència que inspira i per esser particular de l'abolició de la pena de mort, essent immens el fallo del tribunal militar que ha de jutjar als emporonats de Cullera, per això demana que s'aprovi l'urgència.

Se posa a la proposició a votació nominal, demanada pel senyor Suñol. Duen a: deu senyors diputats o siguin els quatre de la minoria radical, els cinc presents de la federal nacionalista (està absent el senyor Riús) i el senyor Folguera i Durán de la de l'U. C. El senyor Salvador està també absent.

Duen no: 20 diputats.

El senyor Folguera explica'l seu vot, dient que ha votat per l'urgència per l'oportunitat i en obsequi a una minoria.

Mocions, preguntes i interpel·lacions

El senyor Guerra pregunta com està l'excellent Institut contra l'administradors del Manicomio de Sant Boi assumpte la engorrosa. Re ordi's principals càrregues de l'Informe del doctor Coroleu i protesta energicament dels tràmits curules de l'expedient, que a la Comissió de Governació i al president de la Corporació li diguin per que no se resol encara l'expedient.

El senyor Prat li contesta que la Comissió de Governació en la qual hi ha un radical instruït encara l'expedient i que ell no sab per que encara no ha donat dictamen.

El senyor Ullé, que es l'ahutit, diu que en la Comissió, els tres republicans que hi ha han protestat de la dilació de l'expedient i de les contradiccions amb que darrerament ha incorregut el doctor Coroleu el qual, per altra part, tampoc va gaire depressa.

Els senyors Puig i Mió, que són també de la Comissió, ratifiquen lo dit pel senyor Ullé, i donen algunes explicacions respecte a lo fet p. r. d'ita Comissió.

(En aquest moment arriba'l senyor Riús, diputat de la minoria de l'U. F. N. R.)

El senyor Guerra s'estranya de que la majoria de la Comissió de Governació no li hagi contestat.

El senyor Font i Gual, vicepresident de la Comissió (el president, senyor Pricas, no hi és), diu que els radicals volen moure escàndol i que ell, per no donar-los gust, no li vol contestar en aquesta sessió.

El senyor Guerra protesta d'aquesta falta d'urbanitat, diu, del senyor Font.

Aquest s'aixeca enoós contra'l senyor Guerra, i se prouen entre's dos diputats un vivíssim i breu debat, que costa grans esforços al president, acabar-lo.

El senyor Guerra, acabat l'incident, formula gravíssimes atacs contra'l metge inspector senyor Coroleu, fent notar les contradiccions en que ara incorreix.

Y s'acaba així, dient el president que la Comissió de Governació tindrà en compte lo dit pel senyor Guerra.

El senyor Borjas recorda que va presentar una proposició demanant la jornada de vuit hores per als empleats i obrers de la Diputació i pregunta que s'ha fet de la proposició.

Orde del dia

Abans d'entrar-hi s'acorda incloure-hi, amb caràcter preleu, que's nomeni advocat i procurador para defensar a la Diputació en un plei que un particular, el marqués de Solvent, ha posat a l'Ajuntament de Barcelona sobre uns terrenys que li foren donats per la Diputació, la qual es requerida en el plei d'evicció.

L'incursió i l'urgència s'acorden després de crícs i protestes dels radicals, que definitivament venen amb ganes d'escàndol.

Se nomenen: advocat al senyor Jener i procurador al senyor Ricart.

La Mancomunitat catalana

Finalment arribem al clou de la sessió, al ditamen que proposa l'aprovació de les Bases de Mancomunitat, acordades per les Delegacions de les quatre Diputacions catalanes.

Són llegides les Bases pel que d'ell'senda senyor Jener.

Llegides les Bases, el senyor Prat de la Ribera pronuncia un breu discurs fent remarcar la transcendència important de del projecte, i demana als senyors diputats que s'hi fixin molt i molt, no solament, diu, pel fons de l'assumpte, sinó regularment, perquè diu coincidir amb l'acord de les demés Diputacions catalanes, para que'l que se prengui sigui efectiu. Para això proposa fer ús de la facultat que l'article 38 d'el Reglament li concedeix, que s'aprovi en bloc perquè es de l'única manera que pot tenir eficàcia, però que en cambi se concedís que'n vulguin fer ús, sense sotmetres a la limitació de tornos.

Proposició incidental dels radicals

En contra d'aquesta proposició del senyor Prat, els radicals no presenten una altra de caràcter incidental, demanant que'l projecte se discuteixi per articles i que a la seva discussió se consignin les durs primeres hores de cada sessió fins que's consideri prou debatut.

El senyor Guerra defensa la proposició incidental de la seva minoria. Opina que'l projecte deu arribar a coneixement de la opinió pública en totes les seves manifestacions i termes, i para que això's realisi no hi ha més remei que portar la discussió en la forma que ho sollicita.

La majoria, afegeix, ha vingut a donarnos la raó deixant para passades les eleccions, para discutir el projecte, apassament que varem demanar els radicals en una proposició que ho rebutjava.

Després, que l'opinió pública està cansada de la lluita del diumenge, a lo que contesta'l senyor Durán: —No, l'opinió pública està contenta perquè ha guanyat. (Rialles).

Enlla després el senyor Guerra el seu discurs—llarg, massa llarg—cap al projecte de Administració local del senyor Mauri i finalment diu que la majoria provincial s'ha convertit en la solidificadora d'aquella obra.

El senyor Suñol consuma el segon torn i diu que ell estima'l concurs dels que no són fills de Catalunya i visquen-hi, senten en ella les alegries i les tristesses dels catalans i treballen aquí amb el entusiasme. Lo que no tolerarem mai, diu amb energia, és que vinguin a tiranitzar-nos subjectant-nos despotisme. (Molt bé, molt bé.)

Acaba'l senyor Suñol son vibrant discurs, dient que'l projecte de Mancomunitat sols pot aprovar-se en bloc.

Consuma el torn el senyor Borjas, dient que diu de son modo de veure la discussió ha d'esser amplia para que surti enriquida amb les solucions que hagi aportat el concurs de tots.

El senyor Folguera declara que es infundada la demanda dels diputats radicals des del punt i hora que s'ha acordat donar amplitud al debat i concedir un torn a cada diputat.

També hi intervé'l senyor Valentí i Camp. Quan se té la convenció, diu, de que no ha realitat una obra bona, la discussió no ha de temer, ans al contrari, feliçment perquè cada diputat aporti els elements de judici que argui eficaces para la major perfecció de l'obra que's tracta de realisar.

El senyor Mió accepta la proposició de la presència i la soves les manifestacions del senyor Folguera. Quant vulgui dir-se sobre cada un dels articles pot dir-se sense dificultats al discursar el projecte. No aprovar-lo en bloc, representaria además, obligar a les demés Diputacions a tornarse a reunir i tindrà tot el caràcter d'una obstrucció.

Se tracta, acaba dient, d'un projecte que ha d'aprovar-se o rebutjar-se en bloc per sa índole especial extraordinària.

Rectifica'l senyor Guerra, sostenint son parer.

També rectifica'l senyor Borjas, dient que es indispensable la dis usió per articulat, p. r. que se pot estar conforme amb la qüestió de fons, però en cambi, discrepar en quant al procediment de realització del projecte, lo qual pot aconsellar l'audició o modificació d'algunes bases.

El senyor Folguera contesta al senyor Borjas, dient que l'opinió té la consciència del projecte per estat publicat i les seves bases per tota la premsa i haver-hi comentat, inclos el senyor Valentí, que ha publicat una serie d'articles sobre la Mancomunitat.

Se posa a votació i es rebutja la proposició incidental dels radicals per 27 vots contra quatre dels proposants.

Amb lo qual s'entra a

La discussió del projecte

Posada a discussió la totalitat del projecte de Bases de la Mancomunitat catalana, comença el primer torn en contra.

El senyor Valentí i Camp

Posa un plei de papers sobre'l pupit, lo qual vol dir que hi ha discurs per estones, i comensa:

Quan se tracta de donar forma a una aspiració d'una comunitat o d'un poble, es lògic i consegüent, diu, que's fassi amb el concurs de l'opinió del poble o d'aquesta comunitat, com quan s'ha tractat de la creació de ports francs i altres per l'estil. Es que tenim la seva tendència general a no interessar prou a l'opinió pública? Pot esser també que's seus autors són els que menys confians tinguin en la seva obra, fruit d'una transacció d'elements molt contradictoris.

Jo he vist sempre provat l'artificialitat de una llei, un prelegi, una explicació de motius, que donguí idea del pensament i de la finalitat dels seus autors i de la seva obra. Això ho trobi a mancar el senyor Valentí en el projecte.

«No produïx efecte, diu, una obra en la que ningú hi ha posat l'ànima. Es de suposar que cada un ha procurat fer prevaler la seva tendència personal, però's nota en el projecte l'ausència absoluta de tres qualitats indispensables en tota obra popular: la veracitat, l'honor i el heroisme.

No hi ha veracitat, diu, perquè's senten afirmacions que se sab prou bé que no han de realitzar-se; hi manca honor, perquè l'obra es filla de claudicacions, i heroisme, perquè no s'insinua en ella cap problema transcendent, perquè sols parlen d'interessos administratius.

Son fill de Barcelona, continua, però soc català abans que res. Y aquest projecte he de combatre amb energia, perquè entenc que's vol una obra de barcelonisme amb notori perjudici de les demés províncies catalanes.

Entrant en l'aspecte legal de l'assumpte, diu que la Constitució sols reconeix la província i el municipi, com tampoc se pot aplicar la llei d'Associacions, p. r. tractar-se d'una entitat de dret públic desde'l moment que se li assigna un territori i una autoritat.

Protesta després de que s'hagi corat la iniciativa dels diputats, obligant-los a aprovar o desaprovat en bloc un projecte sense admetre correccions a les possibles faltes del projecte. Para això troba inútil tot lo que's digui i diu que ell sols ho fa per obligació perquè ja sab que no convencerà.

Combat seguidament que no s'hagi deixat a les províncies, als ajuntaments i als particulars el dret de recurs contra els acords de la Mancomunitat que's perjudiquin, recurs que es admes en totes les lleis de procediment.

El senyor Bartrina: No's tracta més que de unes Bases.

El senyor Valentí: Perfectament, però vots no podien oblidar els drets inherents a les personalitats individuals i col·lectives.

Exposa seguidament la temensa de que la Mancomunitat respecti al cascadisme. Me trobo, diu, en el cas de plantejar els següents problemes: La Mancomunitat respecta'l dret de l'individu? Serà inviolable davant de l'Estat?

Hei realitat una obra, afegeix, en la qual s'olegaran tots els que calguin sota'l poder de la Mancomunitat.

El senyor Durán: No pas si saben nadar.

Para a qualsevol senyor Valentí d' que no s'acabem les seves iniciatives i diu que se ven en el projecte la mà de tres persones no més, assegurant que les representacions de les demés Diputacions no hi tenen para cosa. Jo, diu, sempre que he sigut ponent d'un projecte, mai he realitat per mi sol, sinó que sempre he sollicitat el concurs de'meus col·legats.

Després combat el que's portin a les Corts, a l'aprovació de les Corts d'Espanya. Vosaltres autonomistes, diu, aneu a demanar el cregut executat a un Parlament que no representa la voluntat de la nació, a una assemblea anàrquica, que ha comès faltes errors que'n porti a l'aventura marroquina, a la guerra amb els Estats Units, etc., etc.

Apostes cosa, diu, s'han de guanyar primer en la conciencia pública i després, si es precis, en el carrer.

Les empen després contra'l futur president de la Mancomunitat, que ja dona per segur que serà'l senyor Prat de la Ribera i li diu que serà'l president de la República catalana o virrei de Catalunya.

El senyor Guerra interromp en aquest punt a l'orador i diu que ja han transcorregit les hores regulamentaries de sessió. El senyor Prat li contesta que no y continua'l senyor Valentí son d'urs.

El senyor Valentí està demostrant perfectament l'intenció de obstrucció de la minoria radical, puig se'n va de la Coca a la Meca i a la Vall d'Andorra, parlant d'història, de filosofia, de folk-lore, de dret polític, etc.

Al cap d'una estona y quan ja ha aprop de cinc quarts que parla, demana un descans, que se li coneix p. r. cinc minuts.

Transcorreguts aquests, combat el senyor Valentí la base que diu que para celebrar l'Assemblea de la Mancomunitat no serà precis fixar número de diputats. Ho troba així extremadament inoè, no usat mai en cap assemblea, y que tindrà importància als acords, essent així que tanta n'havien de tenir i en tindràn per les comarques, els referents a ferrocarrils secundaris, a obres hidroelèctriques, a Hisenda, a concessions mineres, etc. Per això troba que s'hauria de fixar el número mínim de diputats presents necessari para que's acords fossin vàlids.

Demana més garanties i que's convoquin amb la diligència anticipació les reunions de l'Assemblea.

Troba també que les comarques no hi guanyaran res amb la Mancomunitat y que estaran tan desamparades com avui, com ho està Catalunya per l'Estat.

El senyor Folguera: Aquest, aquest es el mal.

El senyor Suñol: Aquesta serà la gotella que reforcen una única, (Rialles) y aprovació en el poble.

Segueix dient el diputat lerrouxista que sab que'molt dels diputats de les Bases hi tenen fe en aquestes. Crea també que dintre la Mancomunitat hi haurà districtes que exerciran influències y aquests seran els que'n reburan beneficis, mentre els altres seran perjudicats.

Analisant les funcions del Comité permanent troba que se li deixen masses atribucions y sobre tot censura que se li dóni la de suplir institucions de beneficència o de cultura, essent així que en aquest orde no se hauria de suplir res en nostre país, ans al contrari, amentar-les molt y molt.

El senyor Valentí va parlant, parlant... Ara diu que la Mancomunitat farà molts projectes però que sols podrà realitzar una miniatura, essent així para. Que qui hi podrà ser la província de Barcelona (la contradicció amb lo primer que ha dit es evd n), perquè haurà de fer de tutora (o qual ho troba bé y simpático) de les demés províncies que no estin en la situació progressiva de la nostra. Po ó així repartir alguna benefici a la de Barcelona (nova contradicció) y una perdua para que no s'hi deuen haver fixat bé perquè hauran errat, ja que críen quan no més s'hi volen treure alguns expedients que fan tenir influència als diputats radicals.

Isma la al senyor Valentí el procés de gran probesa d'esperit para que no parla dels problemes obrers, de col·lectivisme agari, de socialisació... No parla més que de coses petites, diu...

Y segueix parlant, parlant... Quan ja són dos quarts de nou, y la aprop de dues hores de para, el president li pregunta si li falta molt para acabar y com que'l senyor Valentí, que ja no amaga les seves intencions obstruccionalistes, diu que si, a proposició del senyor Suñol, s'ha d'ordenar suspensió de la sessió para anar a sopar y «reobrar forces» el senyor Valentí para parlar y nosaltres para escoltar-lo, diu el senyor Folguera, acordant remanar a les deu del vespre.

Y següent parant, parlant... Quan ja són dos quarts de nou, y la aprop de dues hores de para, el president li pregunta si li falta molt para acabar y com que'l senyor Valentí, que ja no amaga les seves intencions obstruccionalistes, diu que si, a proposició del senyor Suñol, s'ha d'ordenar suspensió de la sessió para anar a sopar y «reobrar forces» el senyor Valentí para parlar y nosaltres para escoltar-lo, diu el senyor Folguera, acordant remanar a les deu del vespre.

Y segueix parlant, parlant... Quan ja són dos quarts de nou, y la aprop de dues hores de para, el president li pregunta si li falta molt para acabar y com que'l senyor Valentí, que ja no amaga les seves intencions obstruccionalistes, diu que si, a proposició del senyor Suñol, s'ha d'ordenar suspensió de la sessió para anar a sopar y «reobrar forces» el senyor Valentí para parlar y nosaltres para escoltar-lo, diu el senyor Folguera, acordant remanar a les deu del vespre.

Sessió de la nit

Abans de comensar

Els radicals, pretextant que a la sessió de la tarde, part d'l públic havia fet manifestacions en contra d'ells, demanaren, segons sembla, al suspensió de la sessió, auxili a la «Casa del Poble» y d'aquesta ne sortiren alguns escamots de lerrouxisme, armats com si anessin a una batalla campal.

Alguns diputats el d'alguns cap al Palau de la Diputació se toparen en el carrer de Ferran amb un grupu nombros de subjectes que portaven groixos garrois y que parlaven de la sessió del cos provincial en termes qual l'insolència era manifesta.

Així feu que quan els diputats arribaren al Palau ho posessin en coneixement del president de la Diputació y aquest donés ordres als mossos d'l'equadrà y a ordonances que no deixessin entrar en el saló a ningú que portés garrois.

Així promogué grans protestes entre's subdits de l'ex Emperador y alguns que altra escena violenta entre's d'iputats de diferents matissos polítics amb els lerrouxistes, els quals volien defensar als seus col·legats entre's quals començaven a grupar, s'hi veia a un fill del senyor Sempere y M

CRONICA DE FORA

CATALUNYA - ESPANYA - EXTRANJER

(PER TELEFON Y TELEGRAF)

Madrid, 14, de 10 matí a 9 nit

El rei d'Anglaterra

Coruña.—Aquest matí ha passat a l'altura del Finis Terrae en direcció a Gibraltar, el vaixell que conduïa als reis d'Anglaterra.

Ha dit el senyor Canalejas que s'havia disposat que, acompanyant al creuer «Gloria» Regent, anés un destructor a Algeires, amb objecte de que de aquest últim vaixell se desaguassés els queques del creuer i el governador de la província per a saludar als reis d'Anglaterra a son pas per allà; però encara no se sab l'arribada del monarca britànic.

Una agressió

Sevilla.—Tres desconeguts agrediren al regidor republicà Josep Lamadrid.

Aquest atropellament se relaciona amb la lluita electoral del passat diumenge.

Entitat clausurada

Huelva.—Ha sigut clausurada el Centre de la Confederació obrera radical de Huelva, com a conseqüència de la sumaria que se instrueix pels successos desenvolupats aquí durant la vaga.

Datos electorals

Fins ara se coneixen oficialment a Governació els següents dades referents al nombre de candidats triomfants en les eleccions municipals del diumenge.

Adicats, 5,263.
Conservadors, 2,201.
Independents, 1,294.
Carlins, 308.
Republicans, 845.
Socialistes, 99.
Catalins independents, 69.
Regionalistes, 93.
Catalins, 28.
Biscalares, 39.
Socialistes gallegos, 8.
Imagistes, 13.
Agrícoles, 13.
Lliga de la dreta, 8.
Indeterminats, 83.

Més revolució a Portugal

Porto, 14.—A conseqüència dels rumors i confidències d'aquests darrers dies i en previsió de que esclatí un nou moviment anarquistic, han sigut aplegats els regiments de la guarnició i els batallons dels voluntaris.

El conservadurisme anglès

Londres, 14.—Un diputat liberal al corrent de tot lo que passa entre els conservadors, afirma que entre ells «torçors» i els unionistes hi ha grans rivalitats, ara un xic amagades, però que renascen a veure.

El conservadurisme anglès

Londres, 14.—Un diputat liberal al corrent de tot lo que passa entre els conservadors, afirma que entre ells «torçors» i els unionistes hi ha grans rivalitats, ara un xic amagades, però que renascen a veure.

El conservadurisme anglès

Londres, 14.—Un diputat liberal al corrent de tot lo que passa entre els conservadors, afirma que entre ells «torçors» i els unionistes hi ha grans rivalitats, ara un xic amagades, però que renascen a veure.

El conservadurisme anglès

Londres, 14.—Un diputat liberal al corrent de tot lo que passa entre els conservadors, afirma que entre ells «torçors» i els unionistes hi ha grans rivalitats, ara un xic amagades, però que renascen a veure.

El conservadurisme anglès

Londres, 14.—Un diputat liberal al corrent de tot lo que passa entre els conservadors, afirma que entre ells «torçors» i els unionistes hi ha grans rivalitats, ara un xic amagades, però que renascen a veure.

El conservadurisme anglès

Londres, 14.—Un diputat liberal al corrent de tot lo que passa entre els conservadors, afirma que entre ells «torçors» i els unionistes hi ha grans rivalitats, ara un xic amagades, però que renascen a veure.

El conservadurisme anglès

Londres, 14.—Un diputat liberal al corrent de tot lo que passa entre els conservadors, afirma que entre ells «torçors» i els unionistes hi ha grans rivalitats, ara un xic amagades, però que renascen a veure.

El conservadurisme anglès

Londres, 14.—Un diputat liberal al corrent de tot lo que passa entre els conservadors, afirma que entre ells «torçors» i els unionistes hi ha grans rivalitats, ara un xic amagades, però que renascen a veure.

El conservadurisme anglès

Londres, 14.—Un diputat liberal al corrent de tot lo que passa entre els conservadors, afirma que entre ells «torçors» i els unionistes hi ha grans rivalitats, ara un xic amagades, però que renascen a veure.

El conservadurisme anglès

Londres, 14.—Un diputat liberal al corrent de tot lo que passa entre els conservadors, afirma que entre ells «torçors» i els unionistes hi ha grans rivalitats, ara un xic amagades, però que renascen a veure.

El conservadurisme anglès

Londres, 14.—Un diputat liberal al corrent de tot lo que passa entre els conservadors, afirma que entre ells «torçors» i els unionistes hi ha grans rivalitats, ara un xic amagades, però que renascen a veure.

El conservadurisme anglès

Londres, 14.—Un diputat liberal al corrent de tot lo que passa entre els conservadors, afirma que entre ells «torçors» i els unionistes hi ha grans rivalitats, ara un xic amagades, però que renascen a veure.

El conservadurisme anglès

Londres, 14.—Un diputat liberal al corrent de tot lo que passa entre els conservadors, afirma que entre ells «torçors» i els unionistes hi ha grans rivalitats, ara un xic amagades, però que renascen a veure.

El conservadurisme anglès

Londres, 14.—Un diputat liberal al corrent de tot lo que passa entre els conservadors, afirma que entre ells «torçors» i els unionistes hi ha grans rivalitats, ara un xic amagades, però que renascen a veure.

El conservadurisme anglès

Londres, 14.—Un diputat liberal al corrent de tot lo que passa entre els conservadors, afirma que entre ells «torçors» i els unionistes hi ha grans rivalitats, ara un xic amagades, però que renascen a veure.

El conservadurisme anglès

Londres, 14.—Un diputat liberal al corrent de tot lo que passa entre els conservadors, afirma que entre ells «torçors» i els unionistes hi ha grans rivalitats, ara un xic amagades, però que renascen a veure.

El conservadurisme anglès

Londres, 14.—Un diputat liberal al corrent de tot lo que passa entre els conservadors, afirma que entre ells «torçors» i els unionistes hi ha grans rivalitats, ara un xic amagades, però que renascen a veure.

La premsa de Madrid

La «Gaceta»

Publica: Disposant que els bitllets del ferrocarril expedits als militars en les condicions que se indiquen, tributin el 10 per 100 de l'impost de transport.

Resolució un expedient instruit, en virtut de la consulta formulada pel capità general de la primera regió, sobre la manera de procedir en els casos en que els arxius tornin a les caixes de reclutament corresponents els passos d'alguns individus, per no poderlos entregar a causa de trobar-se aquests a l'extranger.

Disposant que els organitzadors de l'escalf general del magisteri primari considerin com base en el mateix als mestres que en 31 de març últim compliren l'edat de setanta anys.

Disposant essent en l'inspecció sanitària de fronteres i en la dels ports els individus que s'indiquen, i nomenar personal subalterna dependent del Cos de sanitat exterior. La relació es molt llarga i comprèn diferents estacions de Catalunya i Balears.

«El Liberal»

Parlant en l'article de fons de les eleccions últimes, diu que les organitzacions republicanes han sofert un cop de massa al cap, i alegeix:

El tenen guanyat. Es probable que no es carmenin. Encara caldrà d'haver obtingut el triomf. Els a contents la perdut de un altre mentre se quedi cos el parent més pròxim.

Aviades estan les masses honrades republicanes si en el futur no busquen direcció en sí mateixes!

«El País»

Titula l'article de fons «Las atrocidades de Valencia», i diu en ell que ja mai s'utilitza contra un partit en simples eleccions l'estat de guerra.

Parla de la detenció del diputat senyor Azzi i califica de novel·la el que persisteix en presons del fur de guerra l'acusat d'un fet que deuria ésser jutjat per la jurisdicció ordinària.

Insisteix en la petició de que els republicans tots treballin per la llibertat del senyor Azzi, sense atendre al partit a que aquest pertanyi.

Acaba dient que Valencia deuria ésser republicana des de que el republicanisme tingui majoria a l'ajuntament.

«El Imparcial»

En l'article de fons diu que'l triomf obtingut per les dretes en les eleccions del diumenge no és el resorgiment monàrquic.

Lo que hi ha, diu, és que la majoria de els espanyols no veuen la necessitat de lluitar en les urnes fins que se volgué sotmetre Espanya a les tortures de la vaga general, paralitzant els negocis i organitzant plans revolucionaris.

Lo lloc és que disminueixin els vots per a les republicanes a temer els ciutadans els sufragis.

Perdent els republicans tradicionals desde que existeix contacte amb els revolucionaris anarquistes.

«La Mañana»

Comenta aquest periòdic l'article d'«El Radical» d'aquí, titulat «Confesiones de la verdad», i diu:

Aquesta derrota ha de servir per aprofitar en primer lloc el poble. El crit del diumenge fou unànim.

A les urnes per la moral i per la pau, contra els protestants de la guerra del Marroc, contra els atencions del carter Major i de París, contra els incendis de Barcelona i els successos de Cullera.

Vençrem perquè lluitarem amb la fe que ens faltà altres vegades.

Les oposicions a Notaries

Una nombrosa comissió de notaris, advocats i procuradors ha visitat avui al ministre d'Instrucció pública, per sol·licitar la cessió del Papanin de la Universitat, amb objecte de celebrar, el pròxim diumenge, una reunió per a demanar al Govern que no's derrogi el real decret del senyor Barroso, de 28 de juny pròxim passat, que restableix les oposicions a notaries.

El senyor Gimeno ha accedit a la petició. Alguns dels comissionats ens han manifestat a la sortida que són moltes les adhesions rebudes, figurant entre elles algunes de Catalunya.

En la reunió se donarà compte de totes, per a enrubinar-se se pretensions.

La qüestió agrícola

El director general d'Agricultura publicà avui una memòria especificant amb dades i xifres per a que obtinguin la major publicitat, el moviment, orientació i desenvolupament de les assumptes que afecten al seu departament.

Té don Tesifonts Gallego el propòsit de realitzar, probablement el mes pròxim, un viatge d'estudi per Catalunya acompanyat del doctor Muñoz, inspector general de sanitat del camp.

Compendrà el viatge les províncies de Barcelona, Girona i Tarragona.

Se proposa inaugurar a Barcelona el Museu Pedagògic Vegetal, acordant a l'atenció inviat que li ha fet el senyor Maristany, únic Museu que existeix d'aquesta classe a Espanya i del qual senyor Gallego ha fet curiosos elogis.

Visitarà les estacions Enològiques de Reus i Vilafrauda del Penedès, i sobre'l terreny estudiarà la repoblació forestal del Pirineu, com així mateix tot lo que tindrà al millorament de la sanitat del camp.

Per a fixar la data del projectat viatge se posarà d'acord amb el ministre de Foment.

L'aviació

París, 14.—A Reims s'ha verificat el concurs d'aviació militar organitzat per la casa Michelin.

Sis avions han completat la condició de recórrer 300 kilòmetres amb un pes en son aprofit de 300 kilòmetres. Weymann ha fet el trajecte en 2 hores i 14 minuts.

Examinista assassí

París, 14.—Dien de Sant Petersburg que menes el bisbe de Wolynne deu la naixença a un examinista i elavé una punyalada.

L'agressor ha sigut agafat. No ha volgut dir els mòbils del crim.

Les ferides del bisbe no són greus.

Lo del Marroc

El Mokri

París, 14.—Intervint per l'«Excelsior», ha declarat el Mokri que'l Marroc no s'indignaria pos de bon grat davant de la ocupació d'Algeria i Larache, però la cessió del Tchin, encara li arribaria més al cor.

«Le Journal» creu que les negociacions franco-espanyoles s'hauran d'acabar a l'indiferència de la zona espanyola al territori del Rif.

L'ocupació del Garb pels espanyols, creu difícil, perquè'l protectorat parisi és inadmissible i el condomini és execrable.

«Le Gaulois» publica un article fent vots per una prompta intel·ligència franco-espanyola en condicions compatibles amb la dignitat i els interessos d'ambdues nacions, a l'efecte que França no ho de comprometre la seva amistat amb Espanya i Anglaterra.

De l'acord franco-alemany

Berlin, 14.—La comissió del Reichstag ha començat les seves deliberacions sobre l'acord franco-alemany. M. Debruk ha manifestat que'l Govern creu que el l'acord referent al Marroc ni el referit al Congo no ocasionen l'aprovació del Parlament.

Espanyols y francesos

Larache, 14.—Un oficial de infantaria de Marina espanyol s'ha negat a pagar la sobretassa d'un telegrama i ha dirigit a un empleat francès de telègrafs paraules ofensives.

El consell de Fransa ha reclamat excuses.

Els que se'n van

A Algeires ha mort el general de la reserva senyor Cano y Paillo.

De la passada lluita-Incidents

Bilbao.—Després d'acabada l'elecció a Dretes se trobaren als partits de l'«Higien» de Santa Maria un grup de joves jauristes i ríde de bielsitaristes.

Primerament donaren visques als seus respectius idees, després canviaren insults i se'n arribaren a les mans.

Del crímin jaurista, situat prop de l'«Higien», varen sortir tots els socs que s'hi trobaven i va arribar la batxana.

Hi va acudir la guarda civil que després de repartir alguns cops de culet a la loggia separar als contendents.

Resultaren alguns ferits lleus.

A Sant Miquel de Bazarri, durant la elecció un guarda jurat d'una mina, conservador, va disparar la carabina a la porta d'un col·legi ferint greument a un elector del bando contrari.

Les autoritats no's cuidaren de recollir el ferit ni a ajudar a l'agressor, essent precis que's donessin els diligències.

A Portugalete hi hagué un esvalot, per haver-se presentat uns 700 individus davant de l'ajuntament, donant crits per impedir que se celebrés la Junta Municipal.

L'Escola Superior de Guerra

L'ajuntament ha oficial al Director de l'Escola Superior de Guerra declarant ruïnosa l'edifici en que aquesta troba instal·lada en l'«Higien».

Com que l'Escola ha d'esser desallotjada en el pròxim mes, calia trobar un local apropiat per a instal·lar-la, se diu que en el vinent pressupost de Guerra s'hi inclourà un crèdit de 200,000 pessetes, per acabar l'edifici que's construirà al carrer d'Albert Aguilera.

De Marina

D'un moment a l'altre quedarà en disposició de prestar servei el nou canoner «Laya», construït a l'arsenal de Cartagena.

El ministre de Marina ha disposat que els destructors «Osado» i «Terror» prestin servei de vigilància durant el raid d'aviació entre Ceuta i la península que's celebrarà el mes entrant.

Soldats malalts

Cádiz.—En el vapor «Canis» han arribat procedents de Larache, 40 soldats malalts. Diuen que allí la tranquil·litat és absoluta i cada dia nota més aboca a Espanya.

Notes curtes d'Extranjer

París, 14.—El rei de Grècia ha arribat a la capital d'Austria, procedent de París.

—A Grocka (Serbia) un diputat ha sigut assassinat mentre celebrava amb molts amics el banquet de noces.

—Ha sigut detingut a Marsella un tal Mohamed-Aly-Kau, nebot d'un Rajah indi, acusat d'haver robat al·lages a un joier de París.

Pernambuco, 14.—Durant mitja hora hi ha hagut als carrers d'aquesta ciutat brasileriana un motí per qüestions polítiques. Hi han hagut alguns morts i ferits.

Hamburg, 14.—A causa dels temporals han naufragat al mar del Nord un vapor alemany i un de noruec, resultant, en total, 56 víctimes.

La revisió aranzelaria

La ponència per la revisió aranzelaria va aprovar avui la classe vuitena que's refereix a paper.

No obstant, és fàcil que en la pròxima reunió s'examinin alguns epígrafs d'aquesta partida per la presència de nous dades.

En la reunió de demà s'estudià la partida referent a fustes.

El director general de Duanes ha rebut multitud de telegrams en pro i en contra de l'alta de la valoració de les fustes.

Lo de Cullera

El senyor Canalejas ha rebut aquest matí la visita del director general de presons, senyor Pérez Crespo, qui ha tornat de la visita d'inspecció a la presó de Valencia.

El senyor Pérez Crespo ha entregat al president l'expedient incoat per a averiguar lo que hi hagués de cert en les denúncies dels radicals sobre torments als presos de Cullera.

Immediatament se tindrà testimoni per enviarlo al capità general de Valencia i després se copiarà en quèl·lils per a enviarlo a la impremta i donar publicitat a l'expedient a la major brevetat possible.

Una denuncia

El fiscal senyor Medina, ha presentat avui al jutge una denuncia contra la Unió General de Treballadors.

La guerra italo-turca

L'acció italiana

Roma, 14.—Segons notícies d'origen grec trenta barcos de guerra italians creuen l'«Arkip».

—Alguns periòdics austríacs diuen que si Itàlia preten portar la seva acció al mar Egeu, Austria protestarà fortament.

—Segons la «Gaceta» de França l'esquadra italiana ha rebut l'ordre d'abandonar el mar Egeu.

—El Govern italià ha declarat a les potències que exigirà formalment de Turquia l'abandó de la Tripolitania i una indemnització de guerra proporcional a la duració de la hostilitat.

Els embaixadors de les nacions han notificat al gran virat que Turquia sola assumirà la responsabilitat de les successos que resultaran de la consolidació militar d'Itàlia a la Tripolitania, que les cancelleries consideren ja com a cosa definitiva.

Comitè turcòfil

Roma, 14.—S'ha descobert que funcionava a Nissa un comitè turc que enviava oficials i diners a la Tripolitania.

Itàlia ha presentat la seva protesta al Govern francès. Es seguir que aquest atenci la protesta.

Comitè

Tripoli, 14.—Tot ahir va durar el duel d'artilleria, localitzat prop del fort de Ned, sense resultat.

Els italians han tingut dos ferits.

Madrid, 14, de 11 a 1 matí

Consell de ministres

Shan reuní els ministres en Consell.

El general Pidal a l'entrar digué als periòdics que portava al Consell el pressupost de son departament.

Manifestà també que no havia rebut cap notícia de l'arribada a Algeires del vaixell que conduïa als reis d'Anglaterra a la Índia, i dels de guerra que l'escollien. Espera rebre's aquesta nit.

Els senyors Rodríguez i Gasset digueren que no portaven al Consell cap assumpte.

El general Laque digué que's trobava que hi ha aquests dies a Melilla són efectes dels morderadors, la presència dels quals és irremediable. Afegí que en les «venades» regna tranquil·litat.

Don Amali Jimeno declarà que portava al Consell la petició dels alumnes de l'Escola de Comerç.

El senyor García Prieto negà que hagués conferenciat ahir amb l'embaixador d'Alemanya, puig estigué al lli, i que qui conferencià fou el subsecretari del ministeri d'Exat.

Digué que de política internacional no hi havia res nou.

El senyor Canalejas manifestà que arribava retrassat al Consell per la visita que li havia fet una comissió de la Tabacalera per parlar-li de la llei del Banc d'Espanya, de la part que afecta a dita Companyia, en el tractat amb Cuba i d'altres assumptes.

El Consell acabà a un quart de vuit. El senyor Gasset fou l'encarregat de donar als periòdics una referència del Consell.

Digué que s'havia tractat extensament del resultat de les eleccions municipals, donant amplies explicacions el ministre de la Governació, examinant la sociologia de la lluita i comentant les frases de l'article d'«El Radical» d'aquí en que confessava la derrota dels radicals i que la massa neutra s'ha apartat dels revolucionaris posant-se al costat del Govern.

Comentaren aixímateix els ministres lo ocorregut en el poble de Almenar de la província de Lleida on s'ha donat el cas curiós de que en les dues seccions úniques de que consta l'ajuntament, totes les papeletes que tirsaren en les urnes els eleccions estaven en blanc.

El ministre de la Governació donà compte de l'extensa Memòria que ha dirigit l'alcalde de Madrid al Govern amb ocasió de la campanya que fa la premsa per l'abandonament de les subsistències. Se condonà l'afecte de la falta de legislació per a sancionar als especuladors.

Respecte al mal estat del paviment d'la Memòria que les causes estan en la falta de recursos que té'l Municipi i els fonsos que tot sovint s'obren per a l'establiment de nous serveis.

El senyor Canalejas donà compte de l'expedient instruit en la presó de Valencia amb motiu de la denuncia sobre falsos torments.

Se desprèn, ha seguit dient el senyor Gasset, que's barrejaren en la farsa dels torments diversos elements de la presó.

De les declaracions dels presos i de son parens se dedueix que no s'«exerci» presó ni mals tractes sobre'ls detinguts.

Això, afegí el dictamen pericial de la comissió que reconegué'ls presos, comprovant que es complien tots lo dels torments.

El senyor Canalejas també donà compte d'un expedient sobre'ls treballs de penes del camp, acordant-se que passés a estudi del ministeri de Foment per si convé implantar alguna reforma.

També llegí el president del Consell les comunicacions canviades entre ell i el comitè de Romanones com president del Congrés sobre la qüestió de la detenció del senyor Azzi.

Digué el senyor Gasset que la detenció ha obert a disposició de la jurisdicció militar i que sobre l'assumpte no ha pogut recórrer a l'acord en Consell per no pertorbar a l'acció del Govern.

El ministre d'Instrucció donà compte de la petició dels alumnes de l'Escola de Comerç. S'acordà que una ponència formada pels ministres d'Hisenda i d'Instrucció informés sobre l'assumpte.

S'aprovà definitivament el decret relatiu a l'establiment d'un carnet per a viatjar amb determinades ventajetes els militars.

Lo de la càtedra d'Higiene

Als alumnes de l'assignatura d'Higiene de l'Universitat Central han dirigit a la premsa un comunicat negant que l'actiu que han adoptat obedi al desig d'avançar les vacances de Nadal ni a la por de no ser aprovats en dita assignatura.

Afirmen que la seva actitud obedi únicament a incompatibilitat amb el professor.

La revolució de la Xina

L'anarquia en moltes ciutats. — Els republicans victoriosos

Hong Kong, 14.—Se dona com a gravíssima la situació de Canton. Han arribat 40 mil revoluts saquejant els llocs de policia.

Pels carrers van grups tumultuosos, donant crits i aterroritzant al veïnat.

Regna una gran anarquia, puig alguns dels revolucionaris que obsequen

